

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/11/2022
Identifikačné číslo spisu: 8117012495
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8117012495.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Petra Kaňu, na neverejnom zasadnutí konanom 14. marca 2022 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. D. J. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona o dovolaní obvineného Ing. D. J. podaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8To/26/2018 z 20. marca 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. D. J. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T/137/2017 z 18. júna 2018, bol obvinený Ing. D. J. postupom podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 3Pv/420/16/7707 z 18. decembra 2017 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že:

- dňa 27.2.2016 asi o 18.00 hod. v H., na ul. T.. XX., v objekte spoločnosti P., po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol tam prítomného D. C., ktorý stál na prahu dverí unimobunky, kde tohto chytil rukou za oblečenie a strhol ho na zem, v dôsledku čoho poškodený spadol, pričom utrpel kožnú odreninu na bočnej ploche krku vľavo, podvrtnutie ľavého ramena, podvrtnutie palca ľavej ruky, ktoré zranenia si podľa znalca z odboru zdravotníctvo vyžadujú liečenie spojené s práceneschopnosťou najmenej 16 dní, pretože skutok nie je trestným činom.

Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 8To/26/2018 z 20. marca 2019, na podklade odvolaní okresného prokurátora a obvineného Ing. D. J., postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolania okresného prokurátora a obvineného Ing. D. J. zamietol.

Proti vyššie označenému uzneseniu Krajského súdu v Prešove podal dovolanie obvinený Ing. D. J., prostredníctvom obhajcu JUDr. Lukáša Poláka. Dovolanie podal z dôvodu, že rozhodnutiami oboch konajúcich súdov bol porušený zákon, lebo tieto rozhodnutia sú založené na nesprávnom právnom

posúdení procesných predpisov, čím je daný dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dôvodil tým, že okresný súd nesprávne dospel k záveru, že skutok sa stal výlučne a len z výpovede poškodeného, a jeho výpoveď bez rozumného vysvetlenia vyhodnotil ako nedôveryhodnú. Vierohodnosť jeho výpovede súd spochybnil len na základe výpovede svedka G., avšak on nikdy počas celej doby trestného stíhania neuvádzal, že svedok G. videl ako poškodený odskočil a padol na zem. Spochybňovanie objektívnosti jeho výpovede bez toho, aby jej vierohodnosť narušovali aj iné objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy v prípadoch, kedy jediným dostupným dôkazom je práve výpoveď poškodeného vedie k nemožnosti ustáliť záver o tom, že skutok sa stal a zároveň vedie k vytvoreniu neakceptovateľnej prezumpcie nepravdivosti jeho výpovede. Ďalej obvinený v dovolaní uviedol, že on a poškodený uvádzali diametrálne odlišné verzie skutkového deja a z vykonaného dokazovania nevyplýva dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé favorizovať výpoveď poškodeného. Významným je podľa dovolateľa výsluch znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, ktorý jednoznačne a zrozumiteľne konštatoval, že zranenia poškodeného mohli vzniknúť aj tak, ako to popísal on. Neexistuje ďalší dôkaz, ktorý by vylučoval záver o priebehu skutkového deja tak ako to vo svojich výpovediach konzistentne od začiatku vo veci popisoval. Krajský súd v Prešove odvolanie zamietol, pričom nedokázal rozumne konvalidovať chybné konštatovanie prvostupňového súdu o tom, že skutok uvedený v obžalobe sa stal. Vzhľadom na skutočnosť, že skutok uvedený v obžalobe nebol bez rozumných pochybností dokázaný, navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 386 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že bol porušený zákon v jeho neprospecha aby súčasne zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8To/26/2018z 20. marca 2019.

K dovolaniu obvineného Ing. D. J. sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov a v písomnom podaní z 5. januára 2022 uviedol, že podstatou dovolania je argumentácia obvineného, že oba konajúce súdy pochybili, keď došlo k oslobodeniu dovolateľa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku teda, že skutok nie je trestným činom, pričom podľa dovolateľa mal byť oslobodený z dôvodu § 285 písm. a) Trestného poriadku, teda že nebolo dokázané, že skutok pre ktorý je obvinený Ing. D. J. sa stal. Konštatoval, že s dovolaním obvineného sa nestotožňuje, lebo bolo dostatočne preukázané, že skutok sa stal. Navrhol podané dovolanie zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o podanom dovolaní skúmal splnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na úvod poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodiť a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené

závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať.

Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku môže totiž obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (výnimkou je v danom smere len dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku). Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Námietky obvineného smerujúce voči konečným skutkovým zisteniam a záverom, namietajúce ich správnosť či úplnosť, sú preto z pohľadu dovolacieho konania irelevantné, keďže pre dovolací súd je záväzný skutok tak, ako bol tento ustálený zo strany okresného a krajského súdu - ten nemôže nijako meniť ani dopĺňať.

Ak obvinený v podanom dovolaní namieta spôsob hodnotenia dôkazov - priebeh skutkového deja opísaný podľa jeho názoru diametrálne odlišne ním a poškodeným, namieta nesprávne vyhodnotenie záverov znaleckého posudku o príčine vzniku zranení poškodeného a v konečnom dôsledku popiera, že skutok tak ako je uvedený v obžalobe sa stal, ide „len“ o námietky skutkového charakteru, lebo zmenou spôsobu hodnotenia dokazovania sa snaží obvinený následne zmeniť konštatovanie, že skutok sa stal, len nie je trestným činom na záver, že skutok sa nestal vo svoj prospech.

Spôsob hodnotenia dôkazov, tak ako ich vyhodnotili sudy nižších stupňov, nemôže Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania.

Preto ak sa obvinený snaží spochybňovať hodnotenie vykonaného dokazovania, dovolací súd nemôže v tomto smere akokoľvek závery oboch konajúcich súdov prehodnocovať, pretože by nekonal v intencii ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a atrahoval by si tak v rozpore so zákonom kompetenciu, ktorá mu žiadnym spôsobom v prípade trestnej veci obvineného neprináleží.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.